

Snöstormen

- lässtrategier, funderingsfrågor,
diskussions- och skrivuppgifter

Ämne: Svenska, SVA, SFI

Årskurs: 7-9, Gym

Lektionstyp: reflektion och diskussion, skrivövning

Lektionsåtgång: 2-4

1. Att arbeta med lässtrategierna - Förutspå, Ställa frågor, Reda ut oklarheter och Sammanfatta

Du kan använda de fyra lässtrategierna till Snöstormen. Börja med att **förutspå** vad romanen ska handla om. Titta tillsammans med eleverna på framsidan och på titeln.

Ställ frågan, vad tror du att romanen kommer att handla om och varför tror du det?

Läs de första två kapitlen "Mobilerna, mobilerna, mobilerna" och "Ringa hur då?" och gör därefter ett lässtopp.

Använd igen lässtrategin att förutspå. Ställ frågan, vad tror du kommer att hända näst och varför tror du det? Låt eleverna diskutera med varandra.

Läs kapitlet "Ingen vet att vi är här", "Fler dåliga nyheter" och "Jävla vinter, jävla snö".

Låt eleverna **ställa frågor** till texten.

De kan ställa frågor på tre olika nivåer:

Den här lektionen är skriven av Jenny Edvardsson.

Jenny är lärare i svenska och historia på Wendesgymnasiet i Kristianstad.

Läs gärna mer på hennes blogg: jennypawendes.blogspot.se

MTM:s skolwebb

mtm.se/skola

- På raderna (frågor där man hittar svaren direkt i texten)
- Mellan raderna (frågor där man får lägga ihop två och två på egen hand)
- Bortom raderna (frågor där man kopplar händelser och personer till sig själv och sin omvärld)

Låt eleverna få besvara varandras frågor.

Läs kapitel ”Små löjliga människor” och ”Tänk om vi dör här” och gör ett nytt lässtopp.

Låt eleverna **reda ut oklarheter**.

Finns det saker i texten som de inte riktigt förstår eller saker som varit oklara?

Lyft dem och diskutera.

Låt eleverna på nytt få förutspå. Vad kommer att hända nu och varför?

Läs kapitel ”De sista människorna på jorden” och ”Inte hemskare än någon annan” och använd på nytt strategin **ställa frågor**.

Låt eleverna ställa frågor på de tre nivåerna och arbeta sedan med att eleverna får besvara varandras frågor.

Läs de sista kapitlen ”Klarar ni er nu?”, ”Inte tid att gråta”, och ”Älskade unge” och arbeta sedan med strategin **sammanfatta**.

Låt eleverna sammanfatta romanen.

Vad hände först? Vad hände sedan? Vad hände sist?

2. Skrivuppgifter till Snöstormen

a) Snöstormen är en roman som skulle kunnat sluta annorlunda.

Din uppgift blir att **skriva om berättelsen**.

Du kan välja att skriva om den från någon av följande händelser:

- när strömmen går i stugan
- när de tre barnen beger sig ut på en vandring
- när barnen hittar Anders
- när barnen kommer till polisstationen.

Hur blir den version av Snöstormen?

Skicka in den till Sofia Nordin (e-post: sofianordin@gmail.com)

och låt författaren få ta del av din berättelse.

b) **Hur skulle berättelsen skildras om det varit Laban eller Tyra som varit huvudperson?**

Välj att du är någon av dem och återberätta händelserna för din kompis.

c) **Bearbeta romanen till en serie** med ca 10 bildrutor.

Välj ut de händelser som du anser är de mest betydelsefulla för romanens handling och rita in dem i rutorna. Skriv pratbubblor till dina bilder.

Vill du kan du testa att göra serien i programmet Chogger (www.chogger.com),

Write Comics (www.writecomics.com) eller Pixton (www.pixton.com).

Har du tillgång till iPad kan du använda appen iMovie, iMotion HD eller Strip Designer.

3. Diskussionsuppgifter till Snöstormen

Frågorna nedan kan användas för diskussion i mindre grupper eller i helklass.
Du kan välja en eller flera av frågorna.

a) Hur skulle du beskriva förhållandet mellan Rut och hennes pappa?
Ge exempel från romanen.

b) Vilken stämning skapas i romanen och hur har författaren skapat denna?
Lyft fram exempel från romanen.

c) I romanens första kapitel bråkar Rut med sin pappa.
Brukar du bråka med dina föräldrar?
Vad handlar era bråk om?
Hur löser ni dem?

d) På flera ställen i romanen bland annat på sidorna 25 och 51 tänker Rut att det är hon som måste ta ansvar, att det är hon som måste fixa allt.

”Nu gäller det. Det blir jag som får fixa det här” (s 25)

”För om det är jag som har alla idéer, så har jag allt ansvar också” (s 51)

Är det hon som har ensamt ansvar, tycker du?
Hur gammal ska man vara när man får ansvar?
Och vad ska man ansvara för?

e) Vad skulle du ha gjort om du och några kompisar eller syskon var fast i en stuga utan mat och ström?
Diskutera med en kompis.
Tänker ni på samma sätt?

f) Sofia Nordin använder sig av rubriker till sina kapitel.
Ett av kapitlen har rubriken ”Små löjliga människor” och ett annat
”De sista människorna på jorden”.
Vad betyder rubrikerna?
Hur hänger rubrikerna ihop med vad som händer i kapitlen?

4. Frågor till texten

Nedan finns olika sorters frågor till romanen.
Välj att arbeta med några av dem eller med alla.

Till "Mobilerna, mobilerna, mobilerna"

- a) Vilka handlar kapitlet om?
- b) Var utspelar sig handlingen?
- c) Vad händer när de ska äta?
- d) Vem är Becka?

Till "Fler dåliga nyheter"

- a) Vad är det som är på väg att ta slut?
- b) Hur vill Rut lösa situationen?
- c) Hur lång tid har gått sedan pappa försvann?

Till "Jävla vinter jäva snö"

- a) Rut, Laban och Tyra funderar alla på vad som kan ha hänt pappa. Vad tror du har hänt honom?

Till "Inte hemskare än någon annan"

- a) Vilka är det Rut, Laban och Tyra möter ute i skogen?
- b) Vad gör männen där?
- c) Hur kommer barnen till Åre?
- d) Vad är det Anders berättar som gör barnen oroliga?

Till "Inte tid att gråta"

- a) Varför kan inte Rut gråta?
- b) Vad har hänt med pappa och Becka?

Till "Älskade unge"

- a) När Rut gråter vill hon inte att någon ska se. Varför är det så, tror du?
- b) Varför vill inte Rut att Becka ska vara där?

Ringa hur då?

- Det där var väl lite onödigt? säger Tyra.
- Äh, säger jag. Han var idiotisk. Och barnslig.
- Jag spanar genom fönstret. Nu syns bara baklyktorna på bilen. Två röda prickar i mörkret och snön. Det snöar otroligt mycket nu.
- Dessutom har det börjat blåsa. Snön yr omkring i luften. Magen känns tom fast den är full av wok.
- Kanske borde jag inte ha skrikit åt honom? Årminstone inte sagt att han var dum i huvudet. Och det där med att Becka inte borde komma hit var förstås elakt.
- Men jag tycker faktiskt att Becka kan stanna hemma. Kan inte pappa vara med bara oss?
- När vi har mammavecka har vi alltid minst en myskväll med bara henne. Då får hennes nya kille inte vara med. Men Becka måste tydligen komma hit och åka skidor med oss, fast vi knappt känner henne.
- Medan vi väntar på pappa och Becka diskar vi, och sen tar vi fram en kortlek. Kortleken är gammal och smutsig.

Vi spelar poker om tändstickor. Det är härligt att vinna en hel näve full. Laban kollar sin mobil, men bara ibland. Det är lättare att låta bli när ingen tjarar.

Ute blåser det mer och mer.

Det viner och piper i springorna runt fönstret.

Ibland skallrar det i fönsterglas

när vinden får tag i det. Det hörs dunsar mot taket.

Kanske är det kottar och pinnar som vinden sliter loss från träden. Stugan ligger i skogen.

Det är fullt av stora granar runt omkring.

Tyra rycker till varje gång det hörs ett ljud.

Hon tror nog att det är spöken och zombier som knackar på taket.

– Vilken tid de tar! säger hon till slut.

Vi har hunnit spela fyra omgångar poker.

Jag har vunnit två gånger och Laban två gånger.

Jag kollar mobilen. Klockan är redan elva.

– De har väl stannat och hånglat på vägen, säger jag.

Tyra börjar fnissa. Jag fnissar också.

Det är jättekonstigt att tänka

att ens pappa är nykär och hånglar.

Men långt inne i magen känner jag oron.

- Det är mycket snö på vägen.
Kanske is också.
Han var arg när han åkte.
Man kör dåligt när man är arg.
Om det har hänt något är det mitt fel.
Det var jag som skrek åt honom
att han var dum i huvudet.
- Vi slutar spela poker.
I stället tittar vi ut genom fönstret
och väntar på pappa. Det syns ingenting där ute.
Bara svart natt och snön som yr.
- Jag ringer och kollar, säger Laban.
- Han tar upp mobilen och försöker ringa.
- Ingen mottagning!
- Han går runt i huset.
Det är inte mottagning någonstans.
Tyra och jag gör likadant.
Ingenstans går det att ringa.
Det har varit dålig mottagning hela tiden,
men nu är den helt borta.
- Kanske någon telefonmast har blåst ner, säger jag.
- Så går det när man är för snål
för att hyra en riktig skidstuga, muttrar Laban.
Vi är ju tusen mil från allting.
Klart mottagningen slutar funka också.
- Tusen mil är så klart inte sant. Men det är inte
en av de riktiga skidstugorna närmast backarna heller.
Det är pappas kompis stuga,
och den ligger ett par mil från Åre.
Vi får ta bilen till backen varje dag.
Men vi fick låna huset gratis, så det är okej.
Förurom när det är snöstorm.
Det hade vi inte direkt planerat.
- Vi sätter oss vid bordet igen.
Laban tittar sorgset på telefonen.
- Hon kommer att tro att jag är sur.
Eller att jag har glömt bort henne, säger han.
- Han liksom klappar på mobilen.
Först fattar jag inte vad han pratar om,
men sen förstår jag: inga fler kärleks-sms.
- Hon överlever nog, säger jag.
Men tänk om vi inte får tag på pappa!
Tänk om det har hänt något.

- Klart det inte har, säger Laban.
Han tittar strängt på mig.
Han vill inte att Tyra ska bli orolig.
Hon blir orolig så himla lätt.
 - Jag är faktiskt inte dum i huvudet, säger Tyra.
Jag kan också räkna ut att de borde ha hunnit tillbaka.
 - Det är säkert bara snön, säger Laban.
Kolla hur mycket det har snöat.
Beckas buss var nog försenad
och nu är vägen översnöad.
I så fall måste de vänta på plogbilen.
 - Men om de har kört av vägen!
Vi borde ringa polisen, säger jag.
 - Ringa hur då? säger Laban och viftar med mobilen.
 - Ingen aning, säger jag.
- Det är komiskt och hemskt på samma gång.
Nyss bråkade vi om mobilerna,
nu kan vi inte använda dem alls.
- Klockan närmar sig tolv. Det är fem timmar sen
Beckas buss skulle vara framme.
Det är klart att den kan vara försenad.

Och vi har ingen mottagning,
så pappa kan inte höra av sig och berätta.
Det behöver absolut inte ha hänt något hemskt.
Ändå kryper oron runt i magen som en orm.

- Tyra tittar ner i bordet. Hon har hittat
ett kvarglömt riskorn från middagen.
Hon rullar det fram och tillbaka
tills det är aldeles grått.
- Om pappa har kört av vägen ... mumlar hon.
 - I så fall är han på sjukhuset nu, säger Laban.
Och där tar de hand om honom. Allt blir okej.
 - Men sluta låtsas som om jag är två år! säger Tyra.
Jag kan faktiskt tänka själv.
 - Förlåt, säger Laban.
 - Tänk om bilen ligger upp och ner i diket
och pappa har svimmat, säger Tyra.
Bilen blir helt översnöad,
och ingen hittar den förrän det är för sent.
Och han fryser ihjäl.
Det sista viskar hon.
- Jag ryser. Tyra är till och med värre än jag
på att hitta på otäcka saker.
Jag tänker på det jag såg genom fönstret:
att pappa inte hade någon jacka med sig.
Det vet inte Laban och Tyra.